Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 152. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 11, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 11-го СЕРПНЯ 1995 р. Ч. 152. РІК CII.

ПОБИТТЯ ПОХОРОННОЇ ПРОЦЕСІЇ НЕ ДАЄ СПОКОЮ УКРАЇНЦЯМ

Київ Р. Р.). — Українське телебачення у програмі „Післямова" показало жахливі кадри побиття учасників похорону Патріярха УПЦ КП Володимира 18-го липня. Після кадрів були коментарі громадян. Люди звинувачують владу і обидві сторони конфлікту, тобто загін міліції особливого призначення (ЗМОП) та Українську національну самооборону (УНСО), але більшість вважають, що Патріярха треба було поховати у Софіївському Соборі.

Щодо журналістів, то вони намагаються заглянути в глибину та зрозуміти причину трагедії. Проте кожна газета подає різні відомості, часто цілком протилежні.

Кореспондентові газети „Київські Відомості" в Генеральній прокуратурі сказали, що ніякої карної справи щодо смерти Патріярха УПЦ КП Володимира не порушувалося. Працівник прокуратури, посилаючись на прокурора Києва Степана Лотюка, сказав: „Така справа не порушувалася, а підстави для твердження про насильницький характер смерти Патріярха Володимира відсутні". Однак, члени спеціяльної групи перевіряють обставини побиття похоронної процесії, сказали в Генеральній прокуратурі.

Газета „Незалежність" з 28-го липня надрукувала інформацію про те, що „Патріярх Володимир помер після того, як вирішив здійснити комплексну перевірку фінансової діяльности Київської Епархії, очолюваної Митрополитом Філаретом. Як доказ цього, в газеті надруковано рапорт майора міліції І. Загребельного, в якому останній засвідчує, що Патріярх Володимир неодноразово просив захисту від прихильників Філарета.

Згідно з цим документом Патріярх ще в лютому 1994 року звернувся до Головного управління міліції по допомогу і поінформував, що „церковні структури перебувають у сфері кримінальних інтересів злочинного елементу". З тих пір, пише майор І. Загребельний, міліція тісно співпрацювала з Місією Відродження Християнства при УПЦ КП. Майор також розповів, що в березні 1995 року під час Синоду УПЦ КП міліціянти з охорони були свідками силового тиску на Патріярха Володимира з боку Митрополита Філарета і його оточення. Звучали образи на адресу Патріярха, погрози тощо.

„Особливе занепокоєння Патріярха Володимира викликали широкі зв'язки Філарета з державними структурами і зі злочинним середовищем — зокрема, з великими організованими злочинними групами столиці. Патріярх Володимир зазначив, що з боку Філарета, можливо, були спроби отруїти його. Останню він аргументував тим, що перехід на окрему від Філарета кухню поліпшив загальний стан його здоров'я", — розповів майор міліції.

Далі І. Загребельний пише, що в ніч з 19-го на 20-го травня 1995 року прихильники Філарета вдерлися в резиденцію Патріярха і намагалися вигнати його звідтіля. Поводилися дуже брутально. Щоправда, якщо вірити майорові міліції, то виглядає, що Філарета підтримували і деякі депутати українського парляменту: Поровський, Червоний, Мулява.

Майор Загребельний розповів, що під час зустрічей з командуванням управління міліції Патріярх сказав, що він сподівався на підтримку Президента і його економічної політики, а під час останньої зустрічі просив керівників Головного управління МВС Києва допомогти йому здійснити ревізію фінансово-господарської діяльности Київської Епархії, очолюваної Митрополитом Філаретом. Патріярх сказав, що сам він не зможе цього зробити. Йогo турбувало, що з каси зникло близько трьох більйонів карбованців, які, можливо, були обміняні на тверду валюту і вкладені десь у закордонний банк, а Церква потребує грошей на ремонт старих і будівництво нових храмів.

ЗСА занепокоєні подіями в Боснії

Вашінгтон. — В понеділок, 7-го серпня, президент Билл Клінтон зустрічався зі своїми військовими дорадниками і обговорював з ними ситуацію в колишній Югославії.

Конкретно мова йшла про те, в якій мірі наступ хорватських військ на укріплення боснійських сербів може сприяти розв'язанню боснійського конфлікту дипломатичним шляхом. З цього приводу пресовий секретар Білого Дому Майк МекКеррі сказав: „Хоч ми дуже занепокоєні і вже висловили своє невдоволення тим, що замість дипломатичного розв'язання знову заговорила зброя, все ж може статися, що військові дії створять нові передумови для дальших мирних переговорів".

Країни Західньої Европи переважно засудили наступ хорватської армії на зайняті сербами хорватські території. Однак Вашінгтон перш за все в ескаляції бойових дій звинуватив сербів. Під час перебування у В'єтнамі Воррен Кристофер, державний секретар ЗСА, висловив припущення: „Не виключено, що теперішні обставини, хоч вони є трагічні, створять нову основу для врегулювання конфлікту шляхом переговорів. Ми не хотіли того, що сталося, але воно може привести до нової стратегічної ситуації, яка виявиться корисною для нас".

Хорватський міністер закордонних справ Мате Граніч в розмові з кореспондентом агентства Ассошиейтед Пресс дав до зрозуміння, що З'єднані Стейти Америки ще у листопаді минулого року схвалили плян нападу хорватів на боснійських сербів. „ЗСА зі зрозумінням поставилися до нашого наміру допомогти мешканцям оточеного сербами Бігача",— сказав М. Граніч. Того ж дня, тобто минулої суботи, Державний департамент ЗСА офіційно відкинув будь-яку причетність Вашінгтону до військових ініціятив хорватів.

Б. Клінтон пропонує нові розв'язки

Вашінгтон. — Беручи до уваги нову ситуацію, що заіснувала на Балканах з приводу хорватської перемоги в Країні, як і бажання створити позитивне поняття у виборців про його закордонну політику, президент Билл Клінтон у середу, 9-го серпня, вислав на переговори до Европи двох своїх дорадників. Цими післанцями нових пропозицій Президента для можливої розв'зки балканського конфлікту є його дорадник для справ крайової безпеки Антоні Лейк і заступник секретаря Державного департаменту з питань політики Пітер Тарнофф.

Завданням обидвох є відвідати Лондон, Париж, Бонн та можливо Рим і Москву, щоб поінформувати керівників згаданих держав про пропоновані президентом Б. Клінтоном нові можливі розв'язки. Одначе нічого не згадується про будь-які контакти речників Президента ЗСА з керівниками воюючих сторін на Балканах. Дуже мало також відомо, які саме нові розв'язки пропонує Б. Клінтон, серед загальних здогадів говориться про модифікацію карти розподілу території та можливість заступлення миротворних військ Організації Об'єднаних Націй якоюсь іншою військовою формацією, котра мала б право активно встрявати по стороні боснійських мусулман.

Перша реакціяєвропейських союзників є позитивна, але годі, на думку аналітиків, предсказати чи дійде до якогось конкретного діла. Одне є певним, що такий крок зі сторони президента Б. Клінтона, буде він успішним чи ні, напевно принесе йому політичні користі.

ВІДЗНАЧЕННЯ В ГАНТЕРІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Гантер, Н. Й. — Відзначення Четвертої річниці відновлення незалежности України відбудеться у четвер, 24-го серпня, в Гражді після Божественної літургії, о год. 10-ій ранку.

БІЛЯ МОГИЛИ ПАТРІЯРХА ЗНОВУ ПОБИТО ЛЮДЕЙ

Київ (Р. Р.). — Тут в ніч з 4-го на 5-го серпня невідомі вчинили розбійницький напад на мирян, які цілодобово несуть жалобний почот біля могили спочилого Патріярха УПЦ КП Володимира. Напасники побили людей та порозкидали вінки та квіти.

Митрополит Філарет поширив через „Укрінформ" звернення до громадян України та до Міністерства Внутрішніх Справ із закликом допомогти виявити імена злочинців, які намагалися сплюндрувати могилу Патріярха Володимира.

Серед побитих — люди старшого віку, переважно жінки. Митрополит Філарет висловив „невимовний жаль" з приводу цієї нової провокації.

Ю. Щербак відвідав українських олімпійців в Атланті

Атланта (УНІАР). — Тут, у столиці наступних літніх Олімпійських Ігор, 6-го серпня перебував амбасадор України в ЗСА Юрій Щербак. Він зустрівся з групою активістів — представників української громади ЗСА і Канади, які допомагають Національному Олімпійському Комітетові України готуватися до змагань наступного року.

Ю. Щербак завітав до мальовничого містечка Карролтон, розташованого поблизу Атланти. Там у спортових гуртожитках і залях місцевого коледжу мешкають і тренують української олімпійці. Напередодні Олімпіяди-96 Карролтон стане основною базою української збірної для проведення адаптаційного періоду. В Карролтоні відбулося святкування 100-річчя Федерації Важкої Атлетики України, організованого мерією міста та місцевими шанувальниками українського спорту.

Виступаючи перед присутніми, віцегубернатор Джорджії П'єр Говард підкреслив, що мешканці олімпійського стейту вітають українських змагунів у ЗСА не лише як спортовців, але й як представників нової незалежної країни, яка плідно розвиває стосунки із ЗСА.

На Союзівці виберуть нову „Міс"

Союзівка (Г. Колесса). — Концерт українських танців та вибором нової „Міс Союзівки" увінчана програма оселі Українського Народного Союзу у суботу, 19-го вересня. У концерті виступлять учасники курсів українського танцю під керівництвом Роми Прийми-Богачевської та конферансьє мистецьких програм цьогорічного сезону, співачка легкого жанру Оля Ходоба-Фриз. Початок концерту о год. 8:30 вечора.

Програма суботнього вечора буде доповнена забавою, гратиме оркестра „Бурлаки". О год. 11:45 перед північчю будуть проголошені результати вибору „Міс Союзівки". Зацікавлених в участі у виборі повідомляється, що кандидувати можуть неодружені дівчата віком від 17 років, які є членами Українського Народного Союзу. Ті, хто кандидував попередніми роками і здобув титул „Міс", або 2-го чи 3-тє місце, повторно кандидувати не можуть. Нагороди: перша — 500 дол. і тиждень безкоштовних вакацій на Союзівці, друга — тиждень вакацій, третя — вікенд вакацій.

Запланований на 20-го серпня концерт клясичної музики з участю піяністки Марії Крушельницької та скрипальки Лідії Шутко не відбудеться з причини неприбуття мистців з України.

В рамках мистецьких програм 19-20-го серпня — виставка творів ЕКА (Едварда), Юрія та Яреми Козаків.

У справі замовлення кімнат слід телефонувати до канцелярії Союзівки (914) 626-5641. Члени УНСоюзу одержують 10 відс. знижки від загальної ціни.

В. ДАЦЮК РОЗПОВІВ ПРО ДОСЛІДЖЕННЯ ОБСТАВИН СМЕРТИ ПАТРІЯРХА УПЦ КП ВОЛОДИМИРА

Київ (Р. Р.). — Тут в суботу, 5-го серпня, газета „Хрещатик" помістила розповідь генерального прокурора Владислава Дацюка про обставини смерти Патріярха УПЦ КП Володимира.

Виступаючи на пресовій конференції, присвяченій підсумкам спільного засідання Ради національної безпеки і Координаційного комітету боротьби зі злочинністю при Президенті України, В. Дацюк сказав, що смерть настала від гострої серцевої атаки. Проте відповідні служби взяли проби всіх внутрішніх органів Патріярха для гістологічних та біологічних досліджень.

В. Дацюк також повідомив, що Генеральна прокуратура звернулася до суду з приводу легітимности УНА-УНСО. Він сказав, що Міністерство Юстиції, яке зареєструвало цю організацію, попереджало про неприпустимість дій, які перетворюють УНА–УНСО у збройне формування. Тепер Генеральна прокуратура старається про визнання організації УНА-УНСО незаконною, оскільки її оформлення відбулося з порушенням закону.

Досягнуто стабілізації в усіх галузях фінансового ринку

Київ (УНІАР). — За перше півріччя досягнуто позитивних результатів в усіх галузях фінансового ринку. Темпи інфляції знизилися з 28 відсотків на початку року до майже 5 відсотків у липні. Одночасно збільшилися обсяги неемісійних кредитів, наданих комерційними банками. Досягнено достатньої привабливости ставок щодо депозитів у національній валюті. Так оцінює підсумки фінансового півріччя голова правління Національного Банку України В. Ющенко.

Одначе, на його думку, чекати позитивних зрушень у промисловій сфері за такий короткий стабілізаційний період нереально, адже відомо, що на вдалу економічну політику першим реагує фінансовий ринок, далі настає черга поліпшення у сфері товарового ринку і тільки тоді можливий зріст промислового виробництва. Отже, багато залежатиме від того, чи вдасться зробити період фінансової стабілізації достатньо тривалим.

В. Ющенко сказав, що запровадження гривні матиме великий політично-психологічний сенс. Крім того, деномінація дозволить упростити розрахунки і разом із запровадженням гривні мають бути остаточно вирішені питання регулювання таких макроекономічних показників, як дефіцит бюджету.

Україна плянує замінити ЧАЕС на теплову станцію

Київ (УНІАР). — Тут 9-го серпня у Міністерстві Охорони Довкілля та Ядерної Безпеки України відбулася зустріч міністра Юрія Костенка з представниками фірми „Сіменс", які запропонували проєкт реконструкції енергопотужностей для компенсації втрат, пов'язаних з можливим закриттям Чорнобильської АЕС. Представники фірми представили свої погляди щодо міжнародного фінансування цих робіт.

За словами Ю. Костенка, принципове становище України полягає в необхідності побудови нової теплової станції поблизу Славутича, що дозволить зберегти висококваліфіковані кадри, забезпечити соціяльний захист працівників ЧАЕС і, головне, створити механізм довготермінового фінансування виведення ЧАЕС з ужитку та приведення „укриття" в екологічно безпечний стан.

Міністер довкілля зазначив, що Україна не наполягає на здійсненні варіянту парогазової станції, однак вибір конкретного технічного рішення залежатиме від можливости його швидкого здійснення з метою забезпечення виводу ЧАЕС з ужитку до 2000 року та загальних економічних міркувань.

В Україні

Вчинено нічний обшук в кримській радіостанції

Крим (УНІАР) — В ніч з 8-го на 9-го серпня керівництво радіофірі державної телерадіокомпанії „Крим" провело обшук у приміщенні студії радіостанції „Острів Крим". У низці заходів, спрямованих на поступове знищення цієї радіостанції, яка дотримується демократичних, державницьких позицій, зазначає пресцентр Кримського Руху, спостерігається запровадження цензури, відключення службового телефону редакції, погрози закриття радіостанції взагалі, і ось тепер — відверта поліційна акція. Керівники кримського радіо не заперечують своєї причетности до обшуку в редакції радіостанції „Острів Крим", і впевнені, що їх дії будуть підтримані вищим керівництвом державної телерадіокомпанії як у Симферополі, так і в Києві.

Уряд України видав постанову про належне утримання майна

Київ (УНІАР). — З метою забезпечення належного утримання майна житлових будинків, яке перебуває у загальному користуванні та підвищення відповідальности за його збереження і використання за призначенням, Уряд ухвалив постанову, якою затвердив положення про порядок організації та діяльности об'єднань, що створюються власниками для управління, утримання та використання такого майна. Державному комітетові з питань житлово-комунального господарства і фонду державного майна доручено до одного місяця затвердити статут подібного об'єднання.

Чечня нагороджує УНА-УНСО

Київ(УНІАР). — Незабаром на прапорі УНА-УНСО буде найвища нагорода Чеченської Республіки Ічкерія — Орден чести нації. Крім цього, за словами представника Джохара Дудаєва в Україні Руслана Балаєва, Орденом героя нації нагороджено й чотирьох — одного посмертно — членів УНА-УНСО.

Л. Кучма відвідав Сумську та Чернігівську області

Київ (Р. Р.). — Президент України здійснив триденну поїздку до Сумської та Чернігівської областей.

На Чернігівщині поблизу Новгород-Сіверського Президент взяв участь у відкритті нового залізничного моста через Десну, яке відбулося 6-го серпня. Виступаючи на мітингу з нагоди відкриття мосту, Л. Кучма назвав його символом відродження зв'язків північних районів Полісся з „великою українською землею" та сусідніми державами. „Ми почали активно нарощувати будівництво, — зазначив Президент, — а це означає, що народ міцно стає на ноги".

Зразу після відкриття по новому пройшов товаровий потяг з деревиною. Дерево відправили мешканці Полісся донецьким шахтарям.

Під час поїздки Л. Кучма зустрівся з керівниками Чернігівської та Сумської областей, відвідав деякі установи, хлібокомбінат, школу та інші підприємства. Його супроводжували Валерій Шмаров, Валерій Пустовойтенко, керівники областей та інші офіційні особи.

У своєму рідному селі Чайкине і в Олександрівці Семенівського району на Чернігівщині Президент поклав квіти на могилах загиблих під час Другої світової війни вояків, а в Новгороді Сіверському — на могилі Невідомому воякові.

Відвідав Президент колгосп „Праця", відомий своїми успіхами і добрим технологічним забезпеченням. На зворотній дорозі завітав на березинську птахофабрику, щоб переконатися, чи поліпшилися там справи після його минулорічних відвідин. Результатами Президент задоволений.

У СВІТІ

АВТОРИТЕТНИЙ військовий експерт, директор Центру стретегії та оборони при Австралійському державному університеті Пол Дів стверджує, що до 2010 року Японія, поряд з Китаєм та Індією, увійде в трійку наймогутніших країн Азії. Щороку військово-морські сили самооборони Японії поповнюється одним-двома підводними човнами, до 2000 року на озброєння бойового лерунства країни надійде винищувач нового покоління, створений при співробітництві з американськими конструкторами. З метою захистити себе від ракетного нападу, Японія разом зі ЗСА вивчає можливість виготовлення і розміщення на своїй території супермодерної системи протиракетної оборони з елементами космічного базування. П. Дів запевняє, що для Японії досить три-п'ять років, щоб перевести на військові рейки свою економіку і подвоїти збройний потенціял.

ІТАЛІЙСЬКІ АРХЕОЛОГИ і лікарі на чолі з професором Джіно Форначіярі з Пізанського університету вивчили останки 53 осіб, похованих у Помпеях під час вибуху Везувію в 79 році нашої ери. Виявилося, що майже всі вони мали дуже здорові зуби: з 1,275 вивчених зубів карієс заторкнув тільки 49. Це надзвичайно низький відсоток для теперішнього населення західніх країн з їхньою розвинутою санітарною пропагандою, систематичними медичними баданнями і масою засобів особистої гігієни. Але дивно й те, що помпеїці мали зуби значно здоровіші, ніж їхні сучасники-британці. Вчені стверджують, що вся річ — у фторі, якого багато є у водах довкола Везувію, саме цей хемічний елемент надійно захищає зуби.Лябораторні аналізи знайдених зубів підтвердили це. Лише у двох скелетів зуби мали діри. Це, мабуть, були римські аристократи, котрі приїхали відпочивати на свої помпейські дачі і тут їх застав вибух вулкану.

В АМЕРИЦІ

ЗУСТРІВШИСЬ З БЕЗВИХІДДЮ створеною консервативними республіканцями та багатьма демократами, республіканський провід Сенату повідомив у вівторок, 8-го серпня, що неспроможність закінчити працю цього тижня над схваленням всебічного законопроєкту для справ допомоги потребуючим з конечними змінами, вирішено відкласти аж після тритижневих вакацій. Така ситуація не є надто корисною для провідника сенатської більшости та передового кандидата республіканців у президентських виборах 1996 року Роберта Дола. Бо змінити теперішню програму допомоги потребуючим є одним з головних політичних кроків республіканців.

ЗГІДНО З ВИСЛІДАМИ найновіших досліджень федеральних контролерів, в країні кожного року мільйони громадян старшого віку опиняються в лікарні, а то й вмирають через приймання непотрібних або й шкідливих ліків, які їм приписують лікарі. У звіті говориться, що 17.5 відсоткам із 30 млн. громадян, які користуються медичною охороною Медікер лікарі рік-річно приписують небезпечні для їхньої вікової групи ліки, або такі, що суперечать тим, які їм приписано раніше. Це, як твердить конгресмен-демократ з Орегону Рон Вайден, кожного року коштує державу додаткових 20 млн. дол.

У ВІВТОРОК, 8-ГО СЕРПНЯ, президент Билл Клінтон видав зарядження, у якому підкреслює, що підприємства, котрі провадять бізнес з державними установами мусять дальше притримуватись існуючих державних правил щодо хемічних відходів. Існуючі правила найперше беруть до уваги охорону довкілля, а з тим і здоров'я громадян, а теперішній Конгрес намагається їх змінити. Президент зазначив, що за ці правила буде боротися з Конгресом, але не згадував нічого про те, що ці правила є тільки частиною законопроєкту, на котрий він вже має намір давно накласти президентське вето.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чи існує демократична Росія?

Все, що стосується Росії, — не до подумання. Самі росіяни не можуть докладно сказати, що там відбувається. Майже двісті років тому їхній поет Федір Тютчев зауважив, що „Росію годі збагнути розумом, в Росію можна тільки вірити". Щодо першої половини тютчевського „крилатого" вислову, то це ще й сьогодні так, а другу половину позбавила всякого сенсу історична дійсність. Російська імперія, як царська, так ще у більшій мірі большевицька, пролила ріки невинної крови, впокорюючи „молодших братів" — по тих багатомільйонових жертвах хіба божевільний, якому не потрібні жодні підстави для віри, далі віритиме їй. „В Росії на кожні п'ять років Відродження припадає п'ятдесят років Середньовіччя",— каже один мудрий спостерігач.

У якій же точці вона перебуває сьогодні? Якраз бо минає п'ять років „російського відродження", якщо взяти до уваги, що горбачовська перебудова мала своєю ціллю тільки „оновлення", а не скасування імперії. Тому першою фундаментальною зміною слід вважати закон про суверенітет Росії, прийнятий саме п'ять років тому, в 1990 році, на 1-му з'їзді народних депутатів РСФСР. Від нього почалася, або, точніше, могла початися, справді нова Росія. Її кращі інтелектуальні та духові сили — щоправда, було їх замало — намагалися осмислити ту незаперечну істину, що й росіяни виявилися однією з жертв совєтського імперіялізму.

Але осмислення, зрозуміння вимагає відповідної дії. Двері до такої дії відчинили серпневі події 1991 року, які були, мабуть, унікальним, неповторним шансом для остаточної перемоги над комуністичними реваншистами, для глибокої, очищувальної антисоціялістичної, демократичної революції. Чому ж не відбулася така революція? Литовський філософ Юстінас Юзайтіс відповідає, що комунізм знищив самий ґрунт для будь-чого доброго, і треба довго чекати, щоб у післякомуністичній пустелі виросла хоч яка-небудь жива трава, не те що квітучий та щедрий на плоди сад.

Не заперечуючи проти цього поетичного образу, перекладімо його на мову чітких політичних категорій і матимемо висновок: антисоціялістична революція в Росії до кінця не здійснилася тому, що була керована зверху. Після успішного придушення серпневого заколоту переможці виявили свою кровну спорідненість з переможеними, з учорашньою партійною номенклятурою.

На перший огляд здається, що Росія переступила поріг до вільного ринку, але ж він функціонує не на основі приватної власности і чесної, здорової конкуренції, а на основі корпоративної номенклятурної власности і практичної відсутности конкуренції— змагання панує хібащо у мафіозних структурах. Отже, замість очищувальної революції, здійснився найгірший варіянт. Урядові лицеміри, маючи доступ до багатств держави, привласнили їх, а народові роздали „ваучери", паперові забавки. Між багатими і бідними виникла прірва, вона швидко заповнюється психологічним протистоянням, взаємною ненавистю: маси знову готові до бою з „новими буржуями" і тільки чекають відповідного лідера та його сигналу.

Тому є сенс поміркувати над темою нових виборів у Росії, які відбудуться через декілька місяців. Сукупність російських проблем з кожним днем все більше зводиться до цього питання: яка політична сила і в який спосіб зуміє під час виборів використати соціяльне напруження у країні? І який лідер стане біля керма цього розхитаного, продірявленого з усіх боків корабля? Ясно тільки, що президента Єльцина, батька російської „майжедемократії", росіяни, після варварського знищення Чечні, вже не мають за демократа. А тим часом під новими „демократичними" прапорами виступають, змагаючись між собою у великодержавному шовінізмі, Владімір Жириновський і генерали Алєксандр Руцкой та Алєксандр Лєбєдь. Порятунок Росії вони вбачають тільки в її поновному експансіонізмі. Ну, про В. Жириновського вже й мови нема, але ось „свіжа" думка одного з найпоміркованіших російських політиків, члена Конституційного суду Валєрія Зоркіна: „Само собою зрозуміло, що Росія повинна докласти усіх зусиль для нереставраційного, добровільного відновлення союзної держави з участю України, Білорусі і Казахстану".

Чи хтось з нас ще не знає, що означає в устах росіян слово „добровільно"?

Микола Руденко

ЛИПЕНЬ — МІСЯЦЬ СУМНИХ ПОДІЙ

IV

Та й це ще не все. Лопань понесла харківські фекалії в Донець, котрий напуває увесь Донбас — інших джерел водопостачання, за винятком нечисленних свердловин, у Донбасі взагалі немає. Отже харківська катастрофа вразила майже увесь схід України та Ростовську область Росії.

І тут належить нагадати, що каналізація в Харкові вважалася зразковою — вона побудована порівняно недавно, за її спорудження чимало людей отримали державні нагороди. Більше того, харківський проект рекомендовано іншим містам — і там він здобув своє втілення. Повторюється чорнобильська ситуація: реактори чорнобильського типу здобули найвищу державну оцінку в СССР. Автор проєкту академік Александров, який згодом очолив Академію Наук СССР, так висловлювався про свої реактори: „Вони не більш небезпечні, ніж тульські самовари". Що з того вийшло, ми вже знаємо. І знаємо також, що сотні ліквідаторів харківської катастрофи тяжко захворіли. Які катастрофи на нас чекають попереду?..

Боюсь, що це буде аґрарна катастрофа: робочі ресурси колгоспної техніки (особливо комбайнів) давно вичерпались — так само, як вичерпалися моральні й економічні ресурси колгоспної форми господарювання. А про земельну реформу в Україні вже навіть перестали говорити. Як тут не засумуєш?

Невеселе враження справив на українських патріотів також арешт Віктора Паливоди, який був начальником особистої охорони експрезидента Л. Кравчука. Арешт здійснено на вимогу Інтерполу та українського Уряду.

Паливода намагався розмістити в европейських банках великі валютні суми. Люди в Україні гомонять: звідки вони могли взятися в офіцера-службіста невисокої ранґи? Для цього він щонайменше мусів пограбувати якийсь доволі солідний банк. Але про таку подію в Україні ніхто не чув. Затє чули про розкрадачів державних коштів в особливо великих розмірах Звягільського та вже арештованого під час спроби втекти на Захід президента концерну „Бласко" Кудюкіна — концерну, створеного на базі Чорноморського пароплавства. В концерні виявлені розкрадання надзвичайно великих валютних сум. Названі особи стояли від Л. Кравчука не далі, ніж Віктор Паливода. Вбережи нас, Господи, від нечуваної ганьби!..

Але ж окрім сумних вістей, якими так зарясніє липень, були в цьому місяці й деякі обнадійливі події. Так, скажімо, поліпшилася суспільно-політична ситуація в Криму: парлямент автономної республіки більшістю голосів на посаду спікера обрав Євгена Супрунюка, що проголосив свою програму так: „Повернути Крим у правове поле України". Затятий сепаратист С. Цеков попросив парлямент вирішувати його долю без обговорення — і його пожаліли: усунули з посади спікера без жодного слова, тихо й по-діловому. Депутати добре бачили, як набридли кримчанам антиукраїнські інсинуації — пора з ними кінчати, бо з них нікому хліба не їсти. Обраний на голову парляменту Є. Супрунюк — молодий полковник, що має два дипломи про вищу освіту: технічну та юридичну. Очолював протипожежну службу автономної республіки. Виступає за дружбу з Росією, але Крим бачить як складову частину України.

Зміна політичних настроїв у Криму позитивно вплинула на переговори стосовно розподілу Чорноморської фльоти. Взагалі кажучи, проблема розподілу давно вже не становить особливих труднощів: іще з Л. Кравчуком було домовлено, що фльота ділиться порівно і значна частина з української долі має бути продана Росії. Люди, що мало обізнані зі станом справ на фльоті, відразу ж закричали: „Зрада!" А насправді справа стоїть так, що Україні вигідніше побудувати нові кораблі, аніж займатися перманентними ремонтами і зрештою списати застарілі посудини на брухт. Це добре, що Росія погоджується купити 32% кораблів з української половини: ніхто інший їх не купить, а для України вони стануть лише тягарем — так само, як військова промисловість, що гнітить нашу економіку, випиває здорові соки. Трудноші полягали не в розподілі кораблів, а в адміністративно-правовому статусі Севастополя.

Справді ж бо: це докорінна різниця — російська фльота перебуває в Севастополі так, як це було досі (тобто як у себе вдома) чи Росія орендує для неї морську базу, котра належить Україні. Схилити Москву до останнього варіянту було надзвичайно важко, та все ж він був прийнятий: Москва погодилася на оренду севастопільської бази. Розміри орендної платні, на мій погляд, доволі низькі (десь 135 млн. долярів на рік), але найголовніше тут полягає в правовому статусі Севастополя: Москва нарешті визнала, що це місто належить Україні і російські військовики тут мають жити за українськими законами. Таким чином, територіяльні претенсії Росії нарешті відхилено. Отже не все було кепсько в липні.

Олександер Серафин

ВОЛЛ СТРІТ — АВАНҐАРД КАПІТАЛІЗМУ І ДЕМОКРАТІЇ

Торгівля цінними паперами була офіційно зорганізована в Америці в 1792 році. Волл Стріт став швидко одним з провідних світових фінансових ринків і він ще далі займає це становище. Однак з дереґуляцією фінансової промисловості, яка почалася 20 років тому, американський фінансовий бізнес значно змінився.

Термін „Волл Стріт" сьогодні означає мобілізацію ощадностей фінансовими посередниками різного роду, вживаючи грамоти, бонди та акції.

До 1975 року фінансове посередництво було чітко розмежоване і складалося з трьох головних сфер діяльности: банківської справи, забезпечення та орудування цінними паперами. Банки брали депозити і уділяли позики. Страхові фірми пропонували забезпечення на ціле життя і деякі інші послуги. Брокери поручали фінансову емісію і торгували цінними паперами. Інвестиційні банки радили своїм корпораційним клієнтам у фінансуванні та інвестуванні, а головно — як здобувати фонди. Вони вели бізнес на особистому рівні і культивували всякими способами ті особисті зв'язки. Такий діловий клімат не був сприятливим на інновації.

Нові закони докорінно змінили цю нескладну ситуацію. В 1974 році Америка ввела комплект законів, які, між іншим, вимагали, щоби керівники публічних інвестиційних фондів трималися засади розсудливости. Це дало початок деверсифікації американських пенсійних фондів й інвестуванні поза Америкою. Спочатку малі суми, а пізніше більші та більші були спрямовані на чужі ринки.

Протягом 1970—1980-их років, а зокрема в 1987 році, індивідуальні безпосередні інвестиції почали перетворюватися у взаємні фонди. Пізніше прийшли інші інновації, щоби збільшити прибутки, а дальше скасовано тверді комісійні винагороди, що зруйнувало підставові коефіцієнти прибутку брокерського бізнесу, які становили коло 40 центів від кожної акції.

Комісійні винагороди, як відсоток, знизилися, але доходова сума почала зростати. Сьогодні більші інвестори платять лише кілька центів від акції, або майже нічого. Ця ситуація спричинилася до скорочення брокерських фірм до понад 7,000, з яких лише менш як 20 є великі.

Третя більша зміна в законах 1982 року зменшила реєстраційні вимоги перед випуском нових цінних паперів. Ця дія послабила вплив великих фінансових фірм на емісію цінних паперів, впровадила конкуренцію і знизила затрати емісії. В цей самий час знято контролю відсоткової стопи, що має вплив на рішення, коли випускати нові цінні папери.

В 1980-их роках майже всі країни світу зазнали більшого росту фінансових активностей. Протягом цього десятиріччя обсяг на нюйоркській біржі зріс на 14 відсотків річно. Доходи цілої американської фінансової промисловості між 1975 і 1987 роками збільшилися пересічно на 20 відсотків річно. Почалися звільнення працівників і консолідація фірм. Хоч усіх фірм, які займаються торгівлею цінними паперами, є понад 7,000, багато з них є малі. Десять головних фірм одержують 54 відсотки всіх доходів, а понад 300 найбільших — 68 відсотків.

Протягом останніх років кілька великих фірм почали закладати свої філії поза Америкою, щоби скористатися з економічного росту. Наприклад, 25 відсотків доходів фірми Морґен Станлі в 1990 році було з чужих країн, а в 1994 році — 40 відсотків. Вони вірять, що попит на капітал в країнах, що розвиваються, буде великий. Важливим також є зменшити риск, будучи провідною фірмою на більш ніж на одному ринку, а також конкурувати в інших ринках.

У 1933 році новий закон Гласс-Стіґолл скріпив поділ між банками і торгівцями цінних паперів, яких вважали другорядними після банків. Відмежування активностей між цими двома групами з часом затратило своє оригінальне значення. Цього року внесено в Конґресі ЗСА аж три пропозиції, щоб скасувати цей закон. Експерти вважають, що закон 1933 року, який поставив „перегороду" між банками і фінансовими установами, що займаються торгівлею цінними паперами, був базований на мильних припущеннях. Провізії цього закону можуть бути змінені до трьох років.

Ця акція матиме великі причетності — негативний вплив на банкову справу і позитивний на продавців цінних паперів. Зміниться конкуренція, а також почнеться об'єднання між фірмами.

Як Волл Стріт, так і банки, стараються діяти відповідально. Вже минулися часи жадоби і слави. Установи, які займаються цінними паперами, існують тому, що вони пропонують послуги, які є корисні. Вони є сильні до тої міри, що можуть конкурувати з великими американськими комерційними

(Закінчення на стор. 3)

ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ

Український Центр „Паллада"

Про льотерію і політичний притулок

Від п'ятниці, 4-го серпня, громадянам України, що знаходяться у ЗСА, почали надходити повідомлення про виграш у льотереї DV-96. Як і минулого року, Конґрес ЗСА виділив 55,000 віз, що поділені на шість реґіонів світу. Кількість віз по окремих державах залежить від загальної кількости населення країни та кількости іміґрантів, що в'їхали до ЗСА впродовж останніх п'ятих років.

На европейські держави виділено 24,257 віз. Україна не належить до держав з високим рівнем попередньої іміґрації до ЗСА і тому кількість щасливців, що отримають „зелену картку", підпорядкована загальному правилу — не може перевищувати 7%, чи 3,800 від загальної кількости віз.

Які особливості проведення іміґраційної льотереї DV-96 у порівнянні з минулою?

Цього разу СІН (Служба іміґрації та натуралізації) внесла зміни у порядок подачі документів на статус постійного мешканця ЗСА. Ці зміни викликані ось чим: у льотереї DV-96 СІН приймала на розгляд іміґраційні справи всіх, хто одержав повідомлення про виграш, але, як відомо, повідомлень про виграш було розіслано значно більше, ніж заплановано видати віз для тої чи іншої країни.

Україна минулого року недобрала максимально можливої кількости віз, і, практично, всі, хто мав на те підстави та відповідав вимогам льотереї, після бесіди з працівниками СІН, одержали статус постійного мешканця ЗСА. Але деякі країни одержали занадто багато повідомлень про виграш (Польща — близько 50,000), що, при відсутності чіткого порядку подачі паперів до СІН, привело до непорозумінь, бо подали документи і заплатили гроші до СІН значно більше людей, ніж було заплановано на одну окрему країну згідно з вищезгаданими правилами. Тепер ця помилка виправлена і впродовж фінансового року (починається 1-го жовтня) СІН буде реґулювати кількість іміґраційних справ, що подаються. Так, для громадян Польщі встановлено, що подавати документи на оформлення статусу постійного мешканця („зелена картка") можуть лише ті, які в даний момент мають повідомлення про виграш з порядковим номером не вищим як 639. Для громадян України похищо обмежень немає, і всі, які одержали повідомлення, мають право подавати папери до СІН. Іміґраційна служба буде щомісяця вносити корективи, вказуючи конкретно державу та порядковий номер, при якому дозволено подавати документи на придбання статусу постійного мешканця. Тому рекомендуємо підготувати іміґраційну справу та подати її до СІН якнайшвидше, бо коли Служба іміґрації і натуралізації набере необхідну кількість кандидатів, приймання справ буде припинено.

Я отримав статус постійного мешканця у виграші 1995 року у квітні, але моя родина, що знаходиться в Україні, ще не має запрошення до американської амбасади. Що ме... робити?

Ваша родина могла не отримати виклик на розмову з кількох причин. Щоб вияснити стан справи, треба звернутися до американської амбасади у Варшаві, де члени вашої родини повинні отримати візи та інші в'їзні документи. Працівники консуляту наведуть довідки і дадуть вам відповідь. Київська амбасада ЗСА ці справи не вирішує, але робить відбитки пальців та направляє їх для перевірки до відповідних служб ЗСА.

Чи можу я отримати „зелену картку", знаходячись у ЗСА нелеґально?

Так, це можливо. Рішення будуть робити працівники СІН під час співбесіди і, у випадку позитивного вирішення питання, ви отримаєте таке право (попередньо заплативши до СІН додаткові 650 дол. за незаконне перебування).

Я подав документи на політичний притулок у той час, коли моя віза В-2 була ще дійсна. Чи повинен я, у випадку виграшу, платити кару за нелеґальне проживання?

Подача до СІН прохання про притулок (форма І-589), коли дозволений термін перебування в ЗСА ще не закінчився, не звільняє від кари. Це пояснюється тим, що у період, коли встановлений термін перебування (помічається на картці І-94) закінчився, а право на постійне перебування ще не отримано, всіх, які подали прохання про притулок, розглядається як осіб, яким іміґраційні служби лише дозволили на тимчасове перебування в країні (до вирішення справи). Дозвіл на працю, як відомо, видається на один рік і поновлюється, якщо справа не закінчена, не є візою і не може розглядатися як продовження, перехід на іншу візу чи зміна статусу.

Але не слід забувати, що, маючи дозвіл на працю, плата податків є однією з основних умов для одержання статусу постійного мешканця ЗСА та, в майбутньому, громадянства.

Питання, що стосуються іміґрації, просимо надсилати на адресу: Pallada International, Inc., 98 Second Avenue, ofc. 2, New York, N.Y. 10003-8306; tel.: (212) 387-8683.

Володимир Жила

ЦІННА ПРАЦЯ

Василь Маркусь, „Приєднання Закарпатської України до Радянської України: 1944—1945". Вступне слово Андре П'єра, переклад і ред. Я.В. Собка. МПП „Інтел": Київ, 1992, друге видання, стор. 111.

I

Рецензована книга — це переклад праці Василя Маркуся „L'Incorporation de L'Ukraine Subcarpathique a L'Ukraine Sovietique" (Louvain, 1956). Автор закінчив її у травні 1955 року, а в червні подав до Інституту міжнародних відносин у Парижі на одержання диплому. Як безпосередній учасник історичних подій на Закарпатті 1944—45 років, він уперше дав широкому українономовному читачеві можливість ознайомитися з книжкою, що своєю принципово відмінною інтерпретацією висвітлення питання приєднання Закарпатської України до Совєтської України, викликала сильну реакцію совєтських офіційних кіл.

Книжка складається з вступного слова, передмови, вступу до другого (українського) видання, п'ятьох частин тексту, постскриптуму, додатку (що складається з документів), посилання, бібліографії та індексу.

У перший частині книги автор коротко з'ясовує події на Закарпатській Україні, пов'язані у минулому з мадярським і чехо-словацьким пануванням. Згодом переходить до періоду, що розпочався у квітні 1944 року, коли Червона армія, прибувши у Карпати, через десять днів зайняла територію Закарпатської України за винятком міста Чоп, де в прикордонному трикутнику тривали жорстокі бої ще протягом місяця. З утворенням в країні місцевих рад на чолі з президією як виконавчим органом прийшло до формування органів влади на рівні округ (районів). Центральна влада Закарпатської України, за загальним переконанням, мала бути створена у співробітництві з представниками чехо-словацького уряду в Лондоні. Симпатії до Чехо-Словаччини підсилювалися тоді тим, що перший досвід зустрічі з Червоною армією та совєтською системою сильно розчарував населення та справив погане враження про „визволителів". Тим часом в країні несподівано почалася кампанія за возз'єднання з Совєтською Україною, яка поряд з рекрутуванням добровольців совєтами, була другою серйозною проблемою для чехо-словацької адміністрації. У країні, до речі, почалася антическа аґітація, відбувалися мітинґи, приймалися резолюції, писалися петиції і все було спрямоване проти чеських урядових чиновників. У додаток в середині листопада 1944 року заарештовано й депортовано групу українських керівників, прихильних до чехо-словацького уряду. В той час, без згоди чеського урядового уповноваженого, створено Народну Раду, яка проголосила себе урядом і наказала делеґації чехо-словацького уряду покинути Закарпатську Україну. На святкових мітинґах з приводу 27-их роковин Жовтневої революції вперше офіційно пролунали заклики до здійснення „споконвічних мрій карпато-українців про возз'єднання з їхніми единокровними братами в совєтській Україні".

На першому з'їзді Народних Комітетів 26-го листопада 1944 року одностайно вирішено „возз'єднати Закарпатську Україну зі своєю Великою матір'ю Совєтською Україною і вийти зі складу Чехо-Словаччини". Маніфест цього з'їзду став різновидом конституційного акту Закарпатської України до її возз'єднання з Україною. З'їзд обрав Народну Раду Закарпатської України, а та провела перші заходи до возз'єднання краю з Совєтською Україною.

Таким чином період 1944—1945 рр. був перехідним етапом від „народної демократії", яка швидко і докорінно трансформувалася, до повної інтеґрації Закарпатської України у „структуру" Совєтського Союзу. Врешті перехід скріплено міжнародною угодою (29 червня 1945), підписаною Совєтським Союзом і Чехо-Словацькою Республікою, останнім сувереном Закарпатської України.

Книга в першому виданні французькою мовою викликала широке зацікавлення і мала цілу низку цінних українськомовних рецензій. На неї відгукнулися Кирило Митрович, Богдан Галайчук, Мирослав Прокоп, Олександер Шульгин, Дмитро Андрієвський, Михайло Шудло і О. Бойків.

(Закінчення буде)

Висліди Літературного конкурсу гумору і сатири

На Літературний конкурс гумору і сатири, що його організатором був 43-ій Відділ Союзу Українок Америки у Філядельфії, наспіло до визначеного терміну 31-го грудня 1994 року 105 літературних творів різних жанрів, в тому числі три довші повісті. Жюрі мало нелегке завдання, щоб вибрати найкращі з цих творів і розділити між ними 1.500 дол., призначених на нагороди фундатором Українською Федеральною Кредитовою Кооперативою „Самопоміч" у Філядельфії.

Жюрі конкурсу в складі: д-р Лариса Онишкевич, проф. Леонід Рудницький і мгр Марта Тарнавська, узгіднили 16-го липня 1995 року своє рішення, а 25-го липня 1995 року, після отримання підписаного членами жюрі комунікату, адміністратор конкурсу повідомила голову жюрі про справжні прізвища нагороджених та відзначених учасників конкурсу та про те, що в конкурсі взяло участь 68 авторів з України, ЗСА, Канади, Словаччини і Австралії.

Подаємо до відома читачам наступне рішення жюрі:

Нагородити:

повість „Третейський суд" — сумою 250 дол., автор: Іван Шевченко, м. Козінець, Чернігівська область;

повість „Життєпис графомана" — сумою 250 дол., автор: Петро Швець, м. Київ;

збірку віршів „Біблійна алегорія" — сумою — 200 дол., автор: Анатолій Бортняк, м. Вінниця;

оповідання „Тір-лір-лі" сумою — 200 дол., автор: Володимир Даниленко, м. Житомир;

оповідання „Фінішний топінамбур" сумою — 200 дол., автор: Петро Кралюк, м. Луцьк;

повість „Сам собі ближній", сумою — 150 дол., автор: Олег Сенчик, м. Чернівці;

збірку віршів-пародій „Кохання на вулиці Красіна", сумою — 100 дол., автор: Марко Шевельов, м. Запоріжжя;

оповідання „Болить голова", сумою — 75 дол., автор: Надія Ковалик, м. Львів;

оповідання „Оттакі трафунки", сумою — 75 дол., автор: Надія Ковалик, м. Львів.

Відзначити:

оповідання „Шура і Свєта", автор: Л. М. Курохта, м. Харків;

оповідання „Мураха", автор: Л. М. Курохта, м. Харків;

п'єсу „Чарівниця і жартівник", автор: Василь Назаренко, м. Київ;

оповідання „Напишемо записку", автор: Валентина Семеняк-Штангей, м. Тернопіль;

оповідання „Мурашник", автор: Ганна Черінь, Порт Шарлотте, Флорида;

збірку віршів „У звіринці", автор: Іван Петиця, м. Львів;

повість „Муха", автор: Надія Вархол, м. Свидник, Словаччина;

оповідання „Козак Іван", автор: Наталія Присяжнюк, м. Київ;

поему „Ні ума, ні совісті, ні честі", автор: Івана Манжара, м. Київ.

Адміністратор конкурсу
Людмила Чайківська

Галичина під Габсбургами

Напередодні літа ц.р. Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) випустив третє видання збірки наукових досліджень про Галичину 1772-1918 років, на яке є великий попит в академічному світі. Це книжка п.з. „Будова нації і політика націоналізму: Нариси про австрійську Галичину", в якій вміщено 11 статтей; деякі з них були прочитані на науковій конференції, присвяченій „Австро-Угорщині в 1867-1918 роках", що відбулася попередньо в Гарварді, а деякі метеріяли або передруковані з інших збірників або спеціяльно написані для цього видання. Редакторами публікації є професори М. Маркович і Ф. Сисин.

Перша стаття — це обширна студія проф. Івана Лисяка-Рудницького про українців у Галичині під австрійським пануванням. Автор ясно описує стан Галичини в кінці XVIII ст., становище українців до 1848 року, Весну народів 1848-49 років, польсько-український конфлікт, ідеологію москвофілів, організації українських партій та Галичину на початку Першої світової війни.

Серед інших статтей поміщено дослідження проф. П. Брока про Івана Вагилевича і українську ідентичність. Автор описує діяльність одного з членів „Руської Трійці", І. Вагилевича, який пішов шляхом українсько-польської співпраці, але без тривалих наслідків, бо польсько-українські взаємини дуже погіршилися після Весни народів і він був забутий пізнішими поколіннями. Цікавою є стаття д-ра Марти Богачевської-Хом'як про Наталію Кобринську як ідеолога жіночого руху. Вона старанно описує життя і творчість Н. Кобринської та виділяє в її ідеології дві головні течії: фемінізм та соціялізм. Кобринська поєднувала ці два впливи, пропо-

(Закінчення на стор. 4)

Едмонтонська станиця інтенсивно працює

Едмонтонські пластуни під час „Свята Весни"

На українських землях у великих муках, але відроджуються український дух і українська держава і це є найбільшою подією XX століття в Европі! А тим часом у діяспорі, зокрема в Канаді, чи не навпаки: у різних організаціях українське життя починає чим раз більше корчитися, а то й занепадати. Повоєнна хвиля імігрантів, яка так підсилила була дві передні хвилі, починає масово відходити у засвіти, а сучасне покоління українськими організаціями й життям чим раз менше цікавиться. Меншає концертів, доповідей, шкіл, все рідше чути українську мову, навіть під церквами. На щастя, однак, є деякі організації, які йдуть стежками своїх матерів і батьків, наприклад, Пласт в Едмонтоні. Звичайно, написати докладно про всю діяльність едмонтонської Станиці в останньому році — це забрало б багато місця, тому згадаємо тільки про головні речі.

Курс юнацьких виховників відбувся 17-го і 18-го червня ц.р. в Пластовому Домі. Його перевели Голова КПС Канади пл. сен. Таня Джулинська і один зі співробітників у вишколі УПЮ, пл. сен. Влодко Дашко. Участь в Курсі взяли: Люба Бойко-Бел, Радомир Білаш, Тарас Боцюрків, Юрій Дитиняк, Орест Ґовда, Еміліян Грох, Михайло Ганч (з Калгари), Маркіяна Грищук, Орест Катола, Юрій Крук (також з Калгари), Маркіян Лазурко, Люба Лишак, Олена Плохій, Павло Пристацький, Дарія Васараб-Роленд, Михайло Саварин, Славка Шулякевич, Орест Солтикевич і Галя Саварин-Яровенко, разом 19 осіб. Це молоді люди майже всі народжені в Канаді, з канадською університетською освітою, що їх діти тепер у юнацтві чи новацтві. Передумовами відбуття курсу були: прочитати „Велику гру", відповісти на ряд контрольних питань із „Великої гри", „Життя в Пласті" і „Правильника УПЮ", зробити тримісячний плян для гуртка, приготовити гутірку на тему „Прикмети юнацтва", відбути майстерню на тему дисципліни і т.п. Програма курсу включала: цілі УПЮ, завдання Пласту, плекання пластових ідеалів, елементи сходин, раду гуртковиx, ролю впорядника, проби вмілости, плекання української мови, самовиховання і самодисципліну, життя серед природи та екологію, плянування, книговедення, комунікацію, відзначення, провідництво і т.д.

Дня 28-го травня 1995 р. на Селі Української Спадщини відбулося „Свято весни" едмонтонських Пласту і СУМ, майже півтори сотні самої молоді, а з батьками вдвоє стільки. Це було перше спільне „Свято весни" цих двох молодечих організацій. Юнацтво зі суботи на неділю переночувало на Селі під шатрами. В неділю капелян Пласту о. пл. сен. В. Тарнавський відправив для молоді Службу Божу і сказав відповідну проповідь. Після Служби Божої молодь виводила кругом церкви гагілки, а відтак посадила побіч озера ще 40 молоденьких деревцят. 120 таких деревцят посадили едмонтонські пластуни вздовж дороги біля Села в 1991 році з нагоди 100-ліття поселення українців, і тепер вони вже вищі за пластунів, то ж будуть рости і ці 40 як доказ, що Село наше — українське, і ми хочемо таким його зберегти.

Святом весни керували Станичний пл. сен. Михайло Саварин і Голова СУМ Леся Гук.

При ватрі зв'язкова пл. сен. Славка Шулякевич дала гутірку про пластову дружбу, а при світлі смолоскипів заприсягали нові пластуни і пластунки: Адріян Бубель, Маркіян Ґовда, Орест Грох, Марко Домбровський і Харитя Білаш, всі з Едмонтону, а Уляна Гнєнна (внучка автора цього допису) та Ніса Баран зі Саскатуну перейшли з новацтва до юнацтва. Після обіду в неділю ОП УПС мав біля амфітеатру свої сходини, якими керував осередковий пл. сен. Мирон Стефанів. Пл. сен. Софія Скрипник інформувала присутніх про наші зв'язки з Пластом на Україні. Едмонтонський Пласт листується з пл. групами в Луцьку, Рівному і Острозі, а зв'язковою з ними від нас є Софія Скрипник.

Зберігаючи українські традиції, цього року, 23-го квітня, Пластуни знову виводили біля Пластового дому гагілки і веснянки. Також „Свічечка", як символ нашої єдности з Україною, і цим разом 7-го січня зібрала понад сотню пластунів і їхніх родичів. Як звичайно, пл. сен. о. В. Тарнавський відправив Молебень, а пластунство колядувало.

„Ярмарок" юначок 10-го грудня 1994 року, і Листопадовий марш в навечер'я 1-го листопада того ж року, принесли понад тисячу доларів на пресовий фонд „Юнака", а лещетарський табір 7-го лютого 1995 року доказав, що для пластунів кожна пора року є цікава, і „ніщо їм ніхто, ні пригоди!" Навіть новацтво 4-го і 5-го березня 1995 р. мало свій зимовий табір біля села Фоліс.

Тиждень Пласту тривав від 23-го до 30-го жовтня 1994 року і пройшов, як завжди, з традиційною програмою. Почався Службою Божою в церкві св. Юрія, яку відправив в наміренні Пласту пл. сен. о. В. Тарнавський, з відповідною до свята наукою. Далі була збірка під церквою, з „наказом" Станичної Старшини, відзначення, переходи, а закінчення відбулося в Катедральному храмі св. Івана: Молебень і обід. Після обіду, при офіційному закритті Тижня, Станичний інформував присутніх батьків і членство про літні табори і дякував всім за співпрацю. Про літній табір новацтва „Зачарована Десна" був допис пресового референта Станиці в газетах, але про гірський табір юнацтва „Подертий черевик", який не менш цікавий, допису не було. Цей табір мав також 45 учасників і 10 осіб булави, зі Славкою Шулякевич як комендантка. На ньому були не лише пластуни з Едмонтону, але й з Вінніпегу, Саскатуну і Калгари. На цьому закінченні „Тижня" був припадково пл. сен. Любомир Романків, колишній едмонтонець і донедавна голова ГПР.

Слід згадати, що Станиця налічує 104 особи в Пласт-Прияті є 37 родин, а дослівно все новацтво ходить або до рідної, або до двомовних шкіл. Старшого пластунства є всього кілька осіб, дуже мало є юнаків і юначок, та зате є поважне число новацтва. Станицею третій рік підряд керує пл. сен. Михайло Саварин. На загальних зборах Станиці, які відбулися в неділю, 12-го лютого 1995 р. у Пл. Домі, і якими керували пл. сен-и Мирон Стефанів як предсідник а Оля Саварин як писар, вибрано нову Станичну Старшину. До неї, разом з Михайлом Саварином, ввійшли: Радомир Білаш — заступник, Люба Бойко-Бел — писар, Дарця Васараб-Роленд — скарбник, Андрій Горбай — господар, Оля Саварин — делегат до КУК, Петро Саварин — пресовий референт, і Софія Скрипник — зв'язкова з Україною.

Бібліотекарями залишилися Надя Цинцар, Оля Саварин і Зірка Когут, до Станичної Ради вибрано Віру Кунду, Юрія Котовича і Ксеню Бубель, а до Контрольно-Номінаційної Комісії — Орисю Родинюк, Марійку Рослик і Христю Товстюк. Юрій Дитиняк став новим гніздовим, а Еміліян Грох, досі гніздовий, став зв'язковим; зв'язковою залишилася Славка Шулякевич, а гніздовою Тамара Татух-Тітик. На виховних постах — пл. юн-ки Ірця Мацюк і Віра Базюк, як і пл. сен. Галя Саварин-Яровенко, дотеперішній писар Станиці, з тим, що їм допомагатимуть в праці з новацтвом Тарас Боцюрків і Орест Катола. Іван Гарах перебрав Кадру виховників. Виховницями юначок залишилися Славка Шулякевич, пл. прих-я Олена Плохій і ст. пл. Віра Пастушенко-Кравець, а в юнаків — Орест Ґовда, Іван Гарах і пл. розв. Іларіон Шулякевич.

ОП УПС має 55 членів, а на своїх загальних зборах 23-го лютого 1995 року вибрав осередковим Мирона Стефаніва, заступницею Оксану Прокоп, а писарем Оленку Стадник, повідомляти про сходини будуть Андрій Горняткевич, Марійка Росляк і Люба Бойко-Бел. За каденції Юрія Котовича (понад два роки) ОП мав ряд гутірок: проф. Химка говорив про конфлікт в Юґославії, Люба Білаш, Любко Маркевич, Андрій Горняткевич і Дмитро Тодосійчук — про ситуацію в Україні, Петро Саварин — про українців у Бразилії, Софія Скрипник — про Пласт в Україні, Ярослав Скрипник — про СКУ, Андрій Нагачевський — про Катедру Гуцуляків і Любомир Романків — про комп'ютери.

З великих втрат в минулому році треба згадати смерть пл. юнака Данилка Стефаника, правнука Василя Стефаника, і судді почесного члена Пласту, Ярослава Рослика, що довгі роки вчив пластунів альпіністики.

Хочеться закінчити цей допис про працю едмонтонського Пласту ось як. Як всі добре знають, найбільшою проблемою є передати провід і традиції організації в молодші руки, новому поколінню. І це так, коли йдеться не лише про ідеологію, але й про практику. Едмонтон, виглядає, розв'язав цю проблему успішно.

Петро Саварин

ВОЛЛ СТРІТ...

(Закінчення зі стор. 2)

банками і чужими фінансовими інституціями.

Дехто вважає, що ці важливі зміни, які постали в американських фінансових установах, можуть привести до катастрофальних згубних перешкод для світового капіталізму. Вони вказують на неприборкане рискування, професійну нестриманість, зневагу справ клієнта, недостатньо зрозумілу фінансову техніку та турбучку мінливість.

Сьогодні загальноприйнято, що демократичний капіталізм поборов інші форми творення багатства і суспільних організацій. Західні фірми, між якими передує Волл Стріт, експортують свої продукти та ідеї до нових ринків світу. Вони є авангардом капіталізму і навіть демократії. Своєю технікою і своїм посередництвом вони зв'язують світ та його ринки, як ніколи перед тим. Їхньою метою є створити спільний ринок риску і ривалізації.

БЕОҐРАДСЬКЕ аґентство ТАНЮҐ повідомляє, що хоч війська хорватських сербів вже декілька днів розпорошені і перебувають в оточенні хорватів та боснійських мусулман,та все ж продовжують чинити сильник опір. Країнським сербам нібито навіть вдалося відвоювати захоплене напередодні хорватами місто Двор-на-Унє, через яке йшов головний потік втікачів зі Сербської Країни. Військовою операцією у битві за Двор-на-Унє особисто керував головнокомандуючий країнською армією генерал Міле Мкршіч. Президент Сербської Країни Мілан Мартіч виступив зі заявою, в якій підкреслив, що „сербський народ не стане на коліна перед хорватами" і закликав усіх, хто може носити зброю, стати в ряди вояків.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Російської Федерації Віктор Черномирдін провів засідання кабінету міністрів, на якому визнав, що урядові не вдається спинити хвилю організованого злочинства у Москві. У вівторок, 8-го сертпня, В. Черномирдін взяв участь у похороні голови Асоціяції „Круглий стіл бизнесу Росії", президента „Росбизнесбанку" Івана Кіveліді, якого, разом з його секретаркою, отруїли невідомі злочинці. Зі спеціяльною заявою з приводу смерти І. Кіveліді виступив його заступник Владімір Щербаков, який сказав, що дев'ять членів „Круглого стола" було вбито у минулому році, і що ситуація в Москві „набагато гірша, ніж колись у Чикаґо, бо там ґанґстери відкрито стріляли один в одного, а тут нелеґальний бизнес знищує залишки цивілізованого життя". В. Щербаков повідомив, що в 1994 ропці бандити 90 разів нападали на приватних підприємців і банкірів, 46 з них було вбито.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого незабутнього приятеля, учителя, провідника

бл. п.
о. протоієрея
ІВАНА КУЛІША

будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ ПАНАХИДИ
в четвер 10-го серпня 1995 р.
в греко-католицьких церквах:

Святого Миколая в Вотервліті;
Святої Трійці в Кергонксоні, а також в
Гантері, Колчестері і Самборі — Україна.

У глибокому смутку і невимовному жалю, приєднуючись до всієї родини, просять ваших щирих моли-тов за спокій душі спочилого — близькі приятелі Роман, Ярослава, Руслан і Христина Воробець.

Вічна йому пам'ять!

В невимовнім жалю та смутку повідомляю, що наш найдорожчий МУЖ, СИН, БРАТ, ЗЯТЬ

бл. п.
МИХАЙЛО ТЕРЕХ

трагічно загинув в горах Кетскил в четвер 27-го липня 1995 року.

ПОХОРОН відбувся у вівторок 1-го серпня з церкви св. Юра в Ню Йорку на цвинтар St, Francis de Sales біля Гантеру.

Залишені в смутку:
дружина — БОГДАННА
батьки — МАРІЯ і ЮЛІЯН ТЕРЕХ
сестра — ЛЕСЯ БАКЕТТІ з мужем ЛЕРІ, донькою ХРИСТИНОЮ і сином ДЖАНАТАНОМ
брат — ЄВГЕН
тесті — ОКСАНА і ВОЛОДИМИР БАРАН з синами д-ром ЮРІЄМ з дружиною НІНОЮ і дітьми ОЛЕСЕМ і ДІЯНОЮ, АНДРІЄМ з дружиною ЮЛІЄЮ і сином МИКОЛОЮ

З болем повідомляємо родину, приятелів і українську громаду, що 8-го серпня 1995 р. по довгій і тяжкій недузі відійшов у вічність на 84-му році життя наш найдорожчий ТАТО, ДІДО і БРАТ

СВ. П.
ВОЛОДИМИР ЦИМБАЛІСТИЙ

народжений в селі Заднішівка Тернопільської області в Україні.

ПАНАХИДА відбудеться в четвер 10-го серпня о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку
ПОХОРОННІ відправи в п'ятницю 11-го серпня о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на український католицький цвинтар св. Духа у Гемптонбирґу Н. Й.

Залишені у смутку:
дочка — МАРІЙКА РАДОВИЧ з мужем МИРОНОМ та сином МИРОНОМ
сестра — ЮАННА та
брат — МИРОН з родинами в Україні
ближча і дальша родина в ЗСА,

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у вівторок 8-го серпня 1995 р. у Філядельфії, Па. з волі Всевишнього відійшов у вічність на 63-му році життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДЗЯДЗЬО, БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.
ВАСИЛЬ „ФРАНТО" КОВАЛЬ

ур. в селі Синевідсько-Вижне Україна

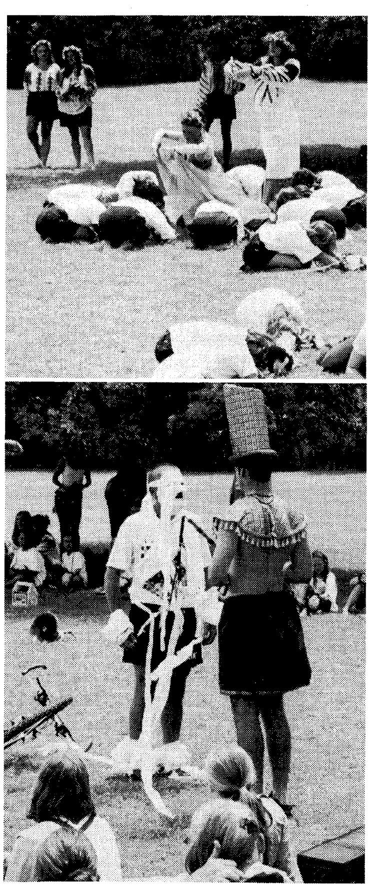
ПОХОРОННІ відправи відбулися в церкві св. Анни, тлінні останки покійного спочили на цвинтарі св. Марії в Факс Чейс.

Горем прибиті:
дружина — ІРЕНА СЕМКІВ
діти:
— ВАСИЛЬ з дружиною ПАТРИЦІЄЮ та дочками ЛЕЗЛІ і ТАРОЮ
— ХРИСТИНА з чоловіком ЙОСИФОМ
— ЮРІЙ з дружиною КАТРЕЮ
сестри і брати
— ІРЕНА ВАРИВОДА з чоловіком ОМЕЛЯНОМ, дітьми і внуками
— ВОЛОДИМИР з дружиною АННОЮ, дітьми і внуками
— БОГДАННА ҐЛЮТ з чоловіком ТАРАСОМ, дітьми і внучкою
— АННА МОЗЕР з чоловіком ВІЛЛІЯМОМ, дітьми і внуками
— СТЕФАНІЯ КВАСНИЦЬКА з чоловіком СТАСЬОМ, дітьми і внуками
братова — ЕМІЛІЯ з сином і внучкою
шваґер — ЗЕНОВІЙ СЕМКІВ з дружиною ІРЕНОЮ, дітьми і внуками
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Таборування на оселі „Писаний Камінь"

Завдяки стараннях і зусиллям пл. сен. Зенона Голубця з Парми і пл. сен. Олега Скуб'яка з Чикаґо та інших, а головно тісній та гармонійній співпраці станиць з Клівленду, Чикаґо і Дітройту цьогорічні пластові табори на оселі „Писаний Камінь" увінчалися великим успіхом. В таборуванні взяло участь 274 особи, включно з адміністрацією, кухнею і матерями „пташенят". І так в першому тижні табір юнаків начисляв 50, новаків 43, юначок 39, новачок 34 і пташенят 22. У проводах таборів: „юнацтва 13 осіб, новачок 9 і новаків 8. Таборували пластуни з різних місцевостей ЗСА і Канади, крім Клівленд – Парми (50) осіб, Чикаґо (80), Дітройт (30), Вашінґтон (14), Денвер (9), Філядельфія (5), Ню Йорк (4), Нюарк (3), і Гартфорд (1). Разом 196 і Булава 31 особа. Комендантами таборів були: Юнацтва „пл. сен. Роман Мушка (ЛЧ), новаків: ст. пл. гетскоб: Андрій Літепло (ЛЧ), і новачок: ст. пл. Дарія Юрчук (ЛЧ). Відповідальним за окружні табори був: пл. сен. Зенон Голубець (ЛЧ), а відповідальний за оселю „Писаний Камінь": ст. пл. Андрій Галяревич (Бурл). Адміністратором таборів була: пл. сен. Зоряна Гарабач (бурх), а керівником кухні: пл. сен. Анна Павлюк. Лікарська опіка була в руках: лікарів Ігоря Захарого, Тараса Махлая і Марка Бея. Медсестрами були: Лідія Павлишин і д-р Галина Галай. Капеляном табору і духовним опікуном був пл. сен. о. Іван Чировський (СМ). 3-тижневий пластовий табір почався 9-го липня 1995. Поодинокі табори називалися, юнацтва — „Свобідним кроком…", новачок — „Сон літньої ночі" і новаків — „Тут — і — там — ми"… Кульмінаційною точкою в таборуванні був „День Пластуна", який відбувся величаво 23-го липня, 1995 р. на просторій площі оселі. Пластуни громадно, групово і індивідуально пописувалися разом зі своїми виховниками, братчиками і сестричками. Нав'язуючи до П'єси Шекспіра „Сон Літньої ночі, щось на взір „Лісової пісні" — Лесі Українки, вони продемонстрували здисципліновано і естетично ряд хороводів, фізичних вправ, символіки, і танці русалок. Виступали пластуни від найменших до найстарших. Вони разом творили гармонійну цілісність, їх рухи і танці були свобідні, а співи при акомпаньяменті ґітар звучали мелодійно з доброю і виразною дикцією. За це належиться признання пластунам — виконавцям і їх виховникам — вчителям. Родичі пластунів, а також дідусі та бабусі, які придивлялися цьому раділи успіхами та їх успішним таборуванням. Пластова оселя „Писаний Камінь" має аж 4 природні озера, басейн до купання, спортову площу, капличку, і ряд будинків до таборування. Положена серед соснових лісів, займає простором біля 135 акрів і віддалена біля 50 миль, на схід від Клівленду. Куплено її для пластової молоді ще в 1965 році. Управа оселі і проводи таборів дбали і перестерігали, щоб розмовною мовою була тільки українська. У неділю 23-го липня, відбулася Служба Божа, яку відправив о. Іван Чировський, парох УКЦеркви Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі. У своїй проповіді він підкреслив вартості пластового таборування не тільки під фізичним, але головно духовим аспектами. Приємно було зустрічати розсміяну молодь, обличчя якої сіяли здоров'ям і щастям молодости, але заразом респектом до своїх виховників. Молодь це наша будучність і ми тішимося їхніми успіхами та вдячні виховникам за їх працю. Тут слід згадати молоде супружжя: ст. пл. Андрія Галяревича і його дружину, пластунку Лілю, яка була інтендантkою кухні. Ця пара направду вкладає багато праці. Хочу також зазначити, що в командах і адміністрації були молоді люди, що є природним явищем, аби аштафету старших перебирали молоді, енергійні і ідейні. Честь і слава пластунам і їх провідникам за добре переведене діло таборів на прославу Бога і України та втіху і вдячність нашого, цілого суспільства!

Д-р Володимир Боднар

Сценки з „Дня Пластуна" на плястовій оселі: „Писаний Камінь", в липні 1995 р.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези *будуть поміщені у* **„Свободі"** тільки після появи платних оголошень у щоденнику або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Проходить вишкіл в 26-ій спортовій школі УСВТ „Ч. Січ"

Ґлен Спей, Н. Й. (О. Т.). На спортових базах оселі УБС „Верховина" продовжується вишкіл в Спортовій Школі „Ч. Січі", в якому протягом чотирьох тижнів візьме участь до 100 юначок й юнаків, що прибули з різних стейтів Америки, України і Канади.

Офіційне відкриття вишкільного табору відбулося в неділю, 23-го липня, при участі спортовців, що приїхали на вишкіл в першому тижні, їх батьків, членів Управи Т-ва і почесних гостей. Церемонією відкриття проводив голова Т-ва Мирон Стебельський, який традиційно керуватиме вишколом в перші два тижні. Після привітання юнацтва, батьків, інструкторів, опікунів і почесних гостей, голова представив склади інструкторів, опікунів та членів Управи Спортової Школи, які працюють з юнацтвом. У футболі (копаному м'ячі) головним інструктором є Ігор Чупенко („Ч. Січ"), він же технічний директор вишколу. Інструкторами є Володимир Ковальов (Київ, Україна), Роман Балаш (Івано-Франківщина, Україна) і Рішард Вислоцький („Ч. Січ"), асистент інструктора. В тенісі — брати Альберт і Юрій Колби (Ужгород, Україна), у відбиванці Леонід Слупський, в минулому Львів, Україна, тепер „Ч. Січ". Р. Балаш є теж фахівцем плавання і проводить в потребі лекції в цій ділянці.

Опікується юнацтвом Володимир Василак, Олесь Напора, Данило Колодій, Лідія Бокало і Ярослава Василак. Секретаркою спортової школи працює Марійка Бокало, вона теж завідує Федеральною програмою. Керівником вишколу в двох останніх тижнях є О. Твардовський.

В часі офіційного відкриття присутніх привітав Ярослав Ґавур, управитель оселі „Верховина". Від Управи Т-ва були теж присутні Осип Труш, секретар, і Роман Пиндус, член Управи. Учасники за своїм власним вибором проходять заавансований вишкіл у футболі, тенісі, відбиванці і плаванні. Юнацтво має можливість брати лекції в двох видах спорту кожного дня — до полудня в основному для них спорті і по полудні, за вибором, в іншому виді спорту.

Вечорами відбуваються розвагові програми, висвітлення різних фільмів, ватри. Між учасниками в цьому році є п'ятеро дітей з Ужгороду, Україна. Офіційне закриття Спортової Школи відбудеться в суботу, 19-го серпня.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Українські спортовці підкорюють Европу

Катерина Серебрянська з Симферополя виграла Чашу Европи в турнірі художньої гімнастики, в якому брали участь представниці 10-ти країн. Олена Вітриченко з Одеси поділила друге-третє місця з репрезентанткою Росії Яною Батиршиною. Фінансова нагорода для чемпіонки Европи виносила тільки 2,500 швайцарських франків. Обидві українські гімнастки є кандидатками до олімпійської збірної України, що вперше в історії візьме самостійну участь в Олімпіяді в Атланті, Джорджія, в наступному році.

Надзвичайний успіх українських боксерів-юнаків

Несподіваним тріюмфом закінчився першенський турнір Европи в юнацькій групі, що пройшов в м. Шіофок, Мадярщина. Українські боксери-юнаки виграли чотири золоті, одну срібну та п'ять бронзових нагород. Першими рукавичками Европи стали: Андрій Котельник зі Львова (вагова категорія 51 кг), Олександер Луценко з Запоріжжя (54 кг), Олег Буц з Миколаєва та Олег Бокало з Ровеньків (71 кг). Олег Стукало з Києва здобув срібну нагороду в категорії 81 кг. Бронзові нагороди здобули: В. Ходаковський, В. Сенченко, А. Смирнов, А. Сидоренко і В. Лелюк. Українські боксери зайняли перше місце в дружиновому відношенні, випередивши репрезентантів Росії і Румунії.

Українські футбольні дружини в іграх за Чаші Европи

12-го липня ц. р. в Женеві, Швайцарія, відбулося жеребкування европейських турнірів за Чаші: УЕФА, Чашу чемпіонів і володарів Чаш в країнах Европи.

Київське „Динамо" має визначені зустрічі на виїзді і у себе в Києві 9-го і 23-го серпня з клюбом „Ольборг", Данія.

Власник Чаші України, донецький „Шахтар" в першій рунді зустріне 10-го і 24-го серпня ц. р. клюб „Лінфілд", Північна Ірляндія.

В першій рунді ігор за Чашу УЕФА „Чорноморець", Одеса, зустріне клюб „Гіберніянс" з Мальти.

Кувайтець дебютував у складі київського „Динамо"

В Україні вже розпочалися ігри нового футбольного сезону. Минулорічний чемпіон вищої ліґи України, „Динамо", Київ, включив до свого складу найкращого футболіста Кувайту (кажуть, він найкращий футболіст арабського світу) Несера Аль Сюги. В минулому тренером клюбу, в якому виступав цей футболіст був бразилієць — Фалмер.

Недавно в Японії пройшли Азіятські ігри, в цьому числі і футболу. Згідно з пресовими повідомленнями, спортові журналісти вибрали Сюги до чвірки найкращих футболістів турніру. А зарекомендував цього футболіста до складу київського „Динамо" колишній тренер Валерій Лобановський.

Донецький „Шахтар" першуном відбиванкового турніру ЗСА

Донецький відбиванковий клюб „Шахтар", що в чемпіонаті України здобув бронзові нагороди, взяв участь у відкритому чемпіонаті Америки, в якому здобув лаври чемпіона. Цей турнір, в якому взяло участь 150 відбиванкових клюбів з усього світу, був присвячений 100-річчю цього популярного спорту. Українська дружина виступала в групі екстра кляси, в якій змагалися клюби, що зайняли в чемпіонатах своїх країн 1-ші і 2-гі місця. Турнір пройшов в місті народження відбиванки, в Галіюк, Массачусеттс в ґанґарі місцевої військової бази.

Змагання проходили рівночасно на 12-ти кортах. Суперником „Шахтаря" у фіналі був минулорічний чемпіон ЗСА, клюб „Пол Мітчел". Українські відбиванкарі перемогли в двох сетах, вислідами 15:3, 15:13. Тренери „Шахтаря" розглядали цей турнір як один з етапів підготови збірної України, в якій донеччани становлять кістяк репрезентації. У вересні ц. р. збірна України візьме участь в іграх чемпіонату Европи, які пройдуть у Греції.

У складі „Шахтаря" на турнірі в ЗСА виступали теж „Леґіонери", тобто ті українські відбиванкарі, що тепер грають, згідно з контрактами, в різних країнах Европи. Між ними були: Олександер Щадчин (його вибрано найкращим відбиванкарем турніру в Галіюк), стиначі Олексій Гатін та Сергій Черняга, як теж капітан дружини Олег Мушенко.

Валерій Александров, головний тренер збірної України легкої атлетики, підтримує В. Борзова на пості міністра молоді і спорту:

„До Олімпійських ігор залишився рік. Не уявляю ситуації, за якої завтра замість роботи зі збірною змушений буду відстоювати обраний і виважений напрямок нашої підготови до Атланти. Адже це означає, що три роки попередньої підготови нікому не будуть потрібні. За 12 місяців до олімпійського старту це — кінець, удар по престижу держави. Другий бік питання: традиційна вже критика, що одна людина обіймає дві посади (міністер і президент НОК України, або начальник відділу і президент федерації). Так от, добре це чи погано — поговоримо після Ігор. Бо мені або будь-кому з моїх колеґ з інших видів спорту сьогодні почати метушитися між двома господарями — це неможливо. Шукаючи кращого, варто пам'ятати, ми живемо у системі, що вже склалася і діє. І поки закони не зміняться, не треба ламати структуру. Варто до неї до-торкнутися — і все може полетіти шкереберть. І останнє: за три роки роки роботи тут — не бачив жодного депутата. Не чув жодного професійного розбору, поради, не говорячи про допомогу. А от прийти на готовеньке, щоб в Атланті насолоджуватися плодами чужої праці, — бажаючих вистачає. Такі от думки. То, може, політики дадуть можливість міністрові-професіоналові нормально закінчити сезон — 96, не перериватимуть біг на останній третині дистанції?"

Подала Л. Радченко, майстер спорту, член НОК України

Галичина...

(Закінчення зі стор. 3)

нувала їх в галицькому суспільстві й на їх базі організувала українське жіноцтво. Проф. І. П. Химка написав працю про ремісничі самодопомогові організації в Галичині в 1870-их роках. Він аналізує одну з них, „Побратим", яка існувала чотири роки у Львові, та подає причини виникнення, недоліків та занепаду організації.

У збірці також вміщено статті відомих вчених: Л. Рудницького про Австрію в працях І. Франка, А. Марковіча про адміністрацію та вплив національного фактора на габсбурзьку імперію, П. Вандича про поляків у габсбурзькій монархії, Е. Менделсона і Л. Еверетта про соціяльне і політичне життя жидів у Галичині та інших.

Коли при появі цієї книжки в 1983 році стверджувалось, що вона є поважним вкладом у науку про історію Галичини і буде корисною лектурою для українців молодшого покоління, бо допоможе їм краще зрозуміти видатну ролю Галичини в історичних подіях новітньої української історії, то сьогодні це обґрунтовано виданням її третього накладу. Книжка користується неабияким попитом. Університетські викладачі замовляють її як підручник до курсів про історію та культуру Східної Европи.

Третє видання появляється завдяки щедрій підтримці св.п. Олександра Моця, визначного мецената Фонду Катедр Українознавства. Книжка видана в мягкій оправі, має 343 сторінки, карту Галичини, табелю міст в різних мовах та детальний покажчик. Ціна 20 дол. включає кошт пересилки. Її можна замовити в: Ukrainian Studies Fund, Harvard University, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138.